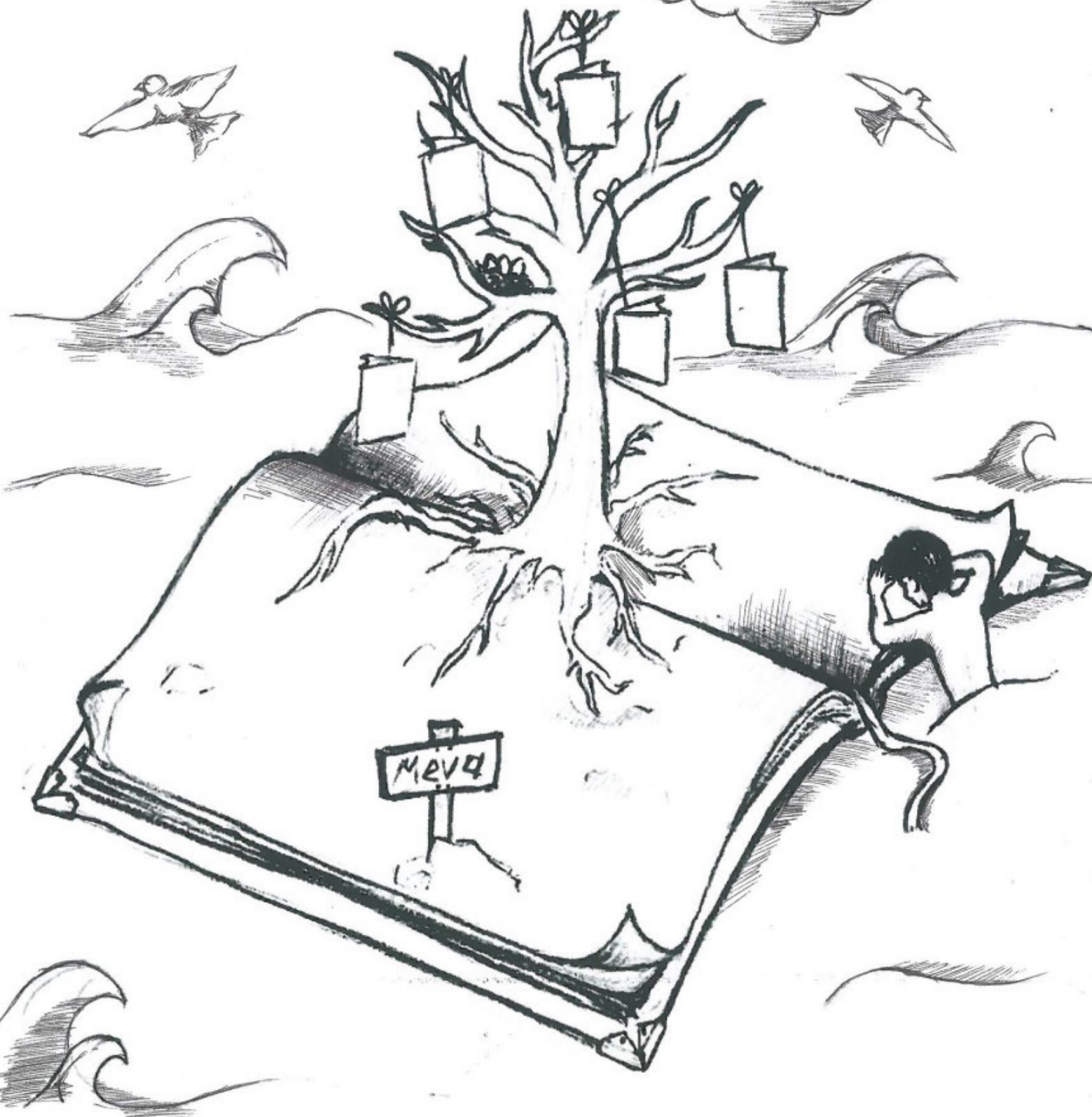

MAYIS 2023 SAYI 6

M e v a

MEVA

BOŞLUK

Kalem duygularını anlatmaya yeter mi

Sözcük bulamadıktan sonra

Söylediklerinin bir hükmü var mı

Kendini kandırdıktan sonra

Yeşil bir ağacı tasvir edebilir misin

Dünyaya siyah baktıktan sonra

Hayatta bir yer bulabilir misin

Kendini soyutladıktan sonra

Sen kendin olabilir misin

Başkasını taklit ettikten sonra

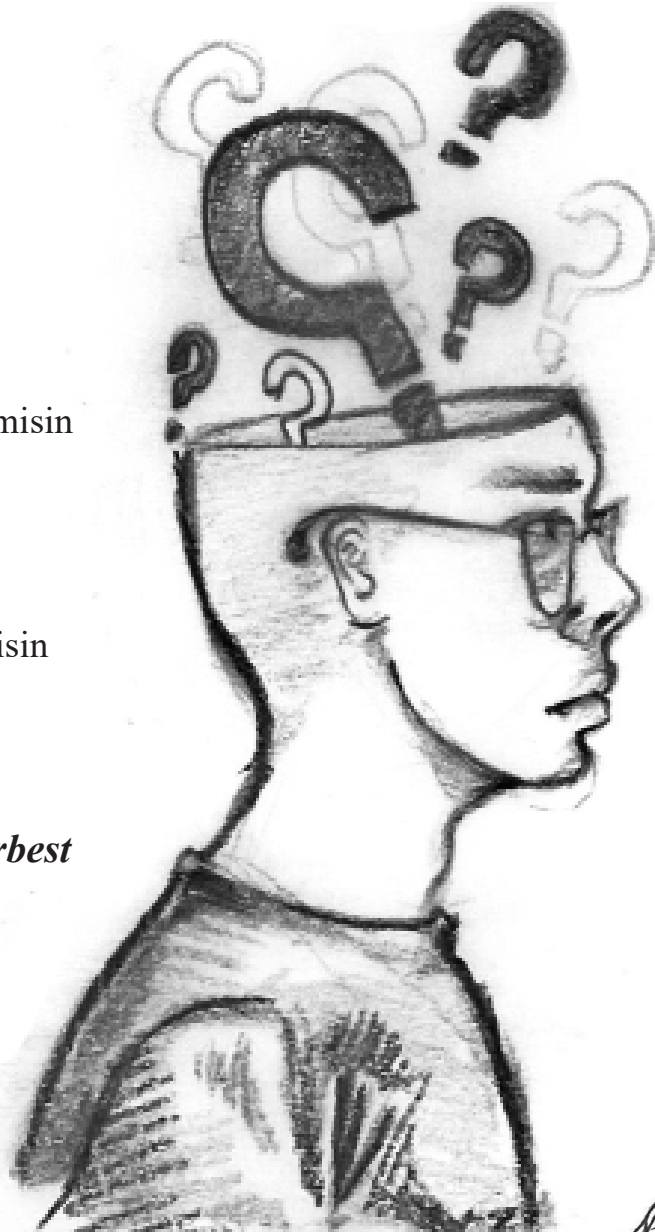
Kafadaki soruları cevaplayabilir misin

Sustuktan sonra

Boşluktaiken hayatı anlayabilir misin

Hayat kaçtıktan sonra

Ecrin Naz Serbest

Nisa

BU ŐEHİR

Bu Őehir beni yutuyor
ÇıkmıŐ en tepeye beni gözlüyor
Bir gözü kör kedi
Ben ondan, o benden korkuyor
Evlerin bacasından yükselen dumanlar
BirleŐip bana git diyor
Bu Őehir kendini herkese gösterirken
Neden benden saklanıyor
Gelip geçen insanlar bir nehir gibi
Durmadan, yorulmadan çağlıyor
Oysa kaldırım kenarında açan çiçek
Fark edilmek istiyor
Ve rüzgârla birlikte olan bulutlar
Kente renklerin akıtıyor
Herkes insanlık penceresinden
İnsanlığı kadar perdesini çekiyor
Demirlere yaslanmış küçük çocuk
Sardunyaları seyrediyor

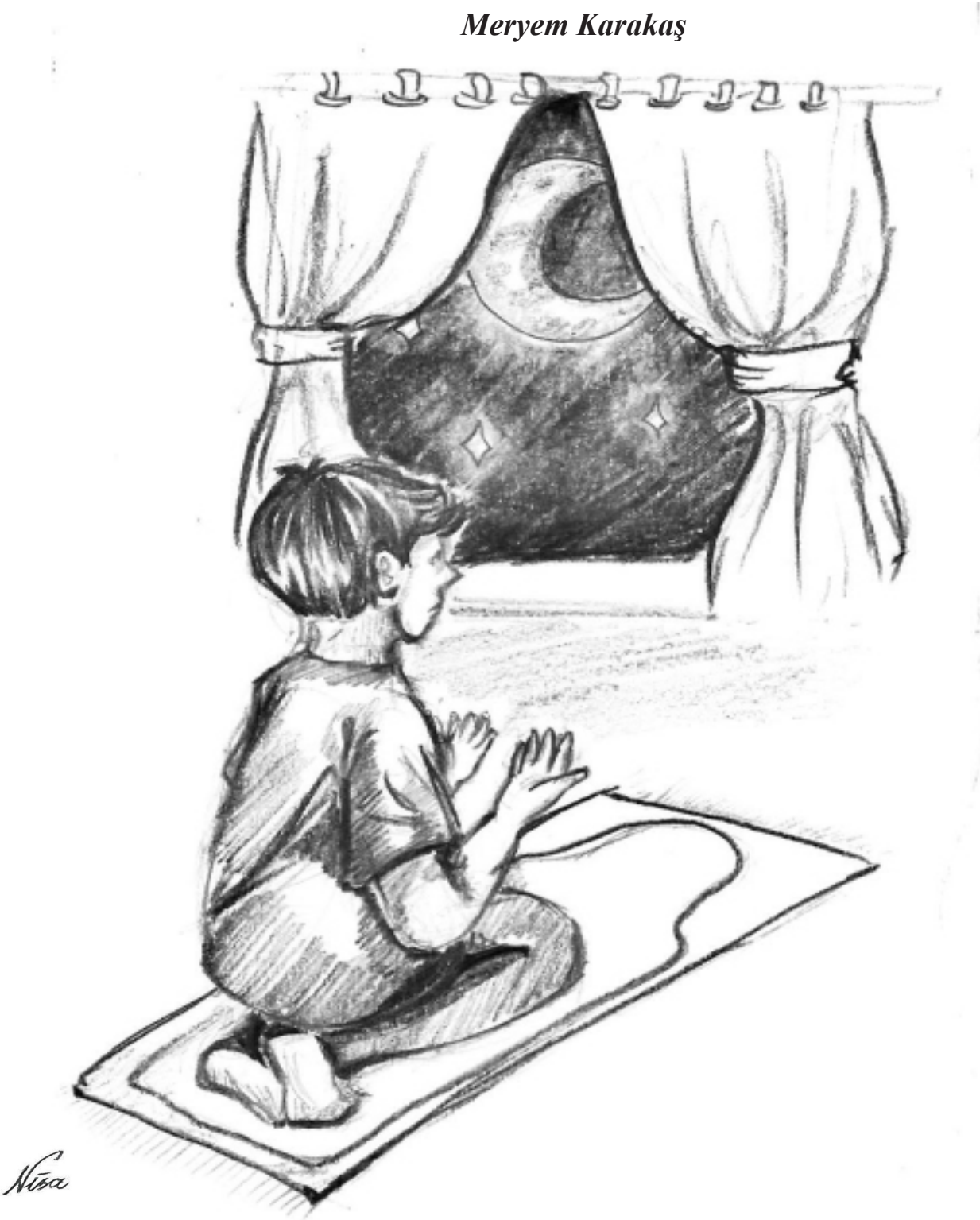
Zehra Şimşek

GÖZYAŞLARIMIN DÜŞÜŞ SEBEBİ

İnanmanın heyecanıyla yıldızları saydım dün gece
Her yıldızda dedim kendime o ne yüce
Aya baktım sonra, aydınlandı tüm yüreğim
Gözlerim çekse de perdelerini ayın aydınlığı yüreğimde zaten baki
Gecenin karanlığında açtığımda ona ellerimi
Kalbimin sesi birde duyulur gözyaşlarımın seccademe düşüş sesi
Şükürümün yetersizliğidir gözyaşlarımın düşüş sebebi

Meryem Karakaş

LAVANTA

*Mecnun isyan etmiş Leyla 'yı gördüğünde
Şu mısraları yazdı ardından günlüğüne*

Yeşilleri siyahlar boğsun sema sararsın
Biçare gözlerimin kolladığı ufukta
Karanlığın dilinden sadece sen anlarsın
Diken sadece güle mahsus değil lavanta

Bir muğlaklık vuruyor çok ama çok derinden
Ne bu gaddarlık aşkı hiç yakışmıyor sana
Katil sensin bak sevda damlıyor gözlerinden
N'olur bir daha kırpma gözlerini lavanta

Merhameti söküp attığın kalbin günahı
Mazlumların feryadı dönüp bak arkana
Çorak toprakları döven anaların ahı
Hepsinin sebebi sensin gibi lavanta

Çarpar beni bu canı alırken parmakların
Müstehzi bir gülüşle Julyet' i kışkandıran
Bir bahtın parıltısı tozpembe yanakların
Ebedi bir ürperti demek anla lavanta

Bembeyaz nefeslere gizlenmiş marazsın sen
Bir nur giriftliğiyle doğarken saçlarında
Bülbülün yüreğine sinmiş ihtirassın sen
N'olur bu kadar gaddar olma lavanta

Bu lavanta şiiri değil Bursa masalı
Böyle bir cesareti gösteremem bir daha
Seni şiirler değil masallar anlatmalı
Kokun bizim semte çok ağır geldi lavanta

BUZ GAZELİ

Nigâr yârin bu denlü hoş müjgânına düşse buz
Dayanamaz yüreğim eser-i acz ile tutar buz

Berfin leyl-i serde çıkma sakın ey ahsen-i yâr
Gülizar cemâline düşmesin zerre kadar buz

Ezher'ül vech yâri gören bir berf tanesi düşse
Nur-u timsâl taşıyan berfi gören od olur buz

Libas-ı nazım kuşanıp hırk-i tecride girsem
Aşk odundan sühanları dökerken kesilsem buz

Bahçeye güller eksem yâre hediye etmeye
Tarhta bedî'ül beyan ederken güller tutar buz

Teg temmanasıydı Biruzî'nin mahşer germinde
Dürr-i âlem yârin kevser kûzesinde olmak buz

Biruzî

ÖLÜLER

Evvvelki bir yaşamak geçse aklımdan
Gelecek, hayrın umudu ile zikir getirir
Değersiz bu ömür gireceğin cennet kapısından
Ancak kıymetini her şeyin kaybeden bilir

Yılların su gibi akıp gittiği bu candan
Temiz amele varmak için ihsan gerekir
Bir gün üzülüp sonra unutan insandan
Gözlerinin değdiği her yere perde çekilir

Ahire kadar uzanan pişmanlık uykusundan
Hayatın ihaneti mesuliyet kabul edilir
Gönül gözü kapalı her âciz kuldan
Göçenlerin azabı Müslümanlığa ibret verir

Üç günlük dünyada yetmeyen bu zamandan
Yüreği pak olan kefen giymeye sevinir
Sağır olanın zannettiği kıymetli yarından
Bilakis azizim burda ölüler dirileri eğitir

Son demlerini akıttığım bu acıdan
Ölmekse başlangıç, bu feryadı dindirir
Başka âleme geçerken duyduğum hazdan
Asıl imtihan yaşarken ölenler içindir

Asra

SENSİZLİĞİN YOLLARI

Sensizlik yol olmuş
Yürü yürü bitmiyor
İssiz bir şehrin ışıklarından hallice
İçimdeki ateş böcekleri
Düşünmek de iyi gelmiyor artık
İçimde bitmek bilmeyen düşünden sebep

Yine uzun uzun baksam o kara gözlerine
Saklasan beni sen
Küçücük dünyamda kurduğun
Yıkılmaz cumhuriyetinde

Yüzümde bir mefham varsa
Bil ki sensindir sebebi
Seni düşlemenin verdiği asudeli bevas
Sıkışmış içimde kemirir durur beni

Bir an olsun ifhâm edemiyorum
Anlıyorum
Ne yapsam kâr değil
Sensizlik, ölümden kolay değil

Ne zaman satırlar dile gelse
Yeni hatıralarım birikiyor içinde sen
Haberin yok
Bu akşam da yazıyorum
Yarınma doğar mısın, bilmiyorum

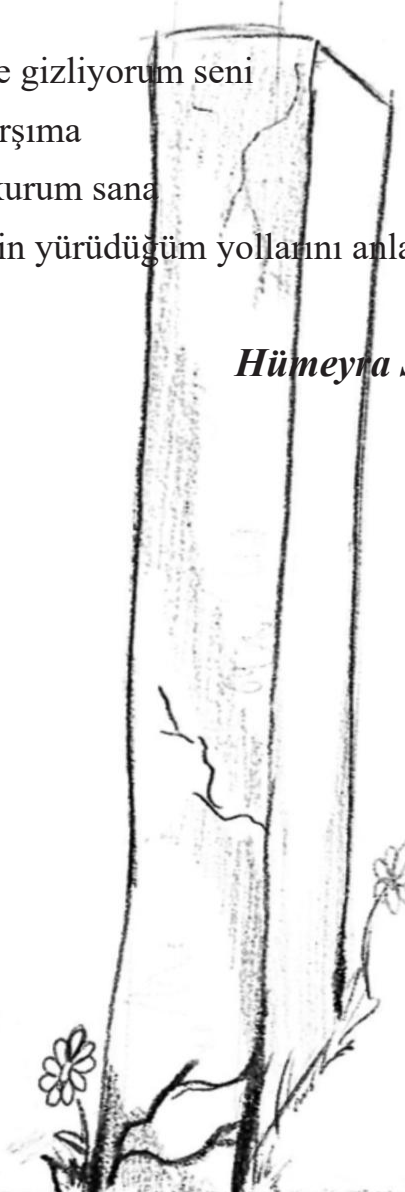

Kaç harbe gerildi göğsüm
Sayamıyorum
Yüreğimin takati sönük
Ne zaman gelirsin, bilmiyorum
Bil ki ben hep yollarını gözlüyorum
Seni kaç ömür daha intizar ederim
Kaç ömür daha yeter ki gözlerin

Sensizlik harbine pek düştüm
Pek düşkün yüreğim
Dizleri hep yara bere
Bir gün sendelemeden yürüeyebilir miyim, bilmiyorum
Sensizlik yolları çok engebeli
Düşkünüm, kalkamıyorum

Şimdilik düşlerimde gizliyorum seni
Olur da çıkarsan karşıma
Yazdığım şiirleri okurum sana
Düşlediğim bahçenin yürüdüğüm yollarını anlatırım

Hümevra Saral

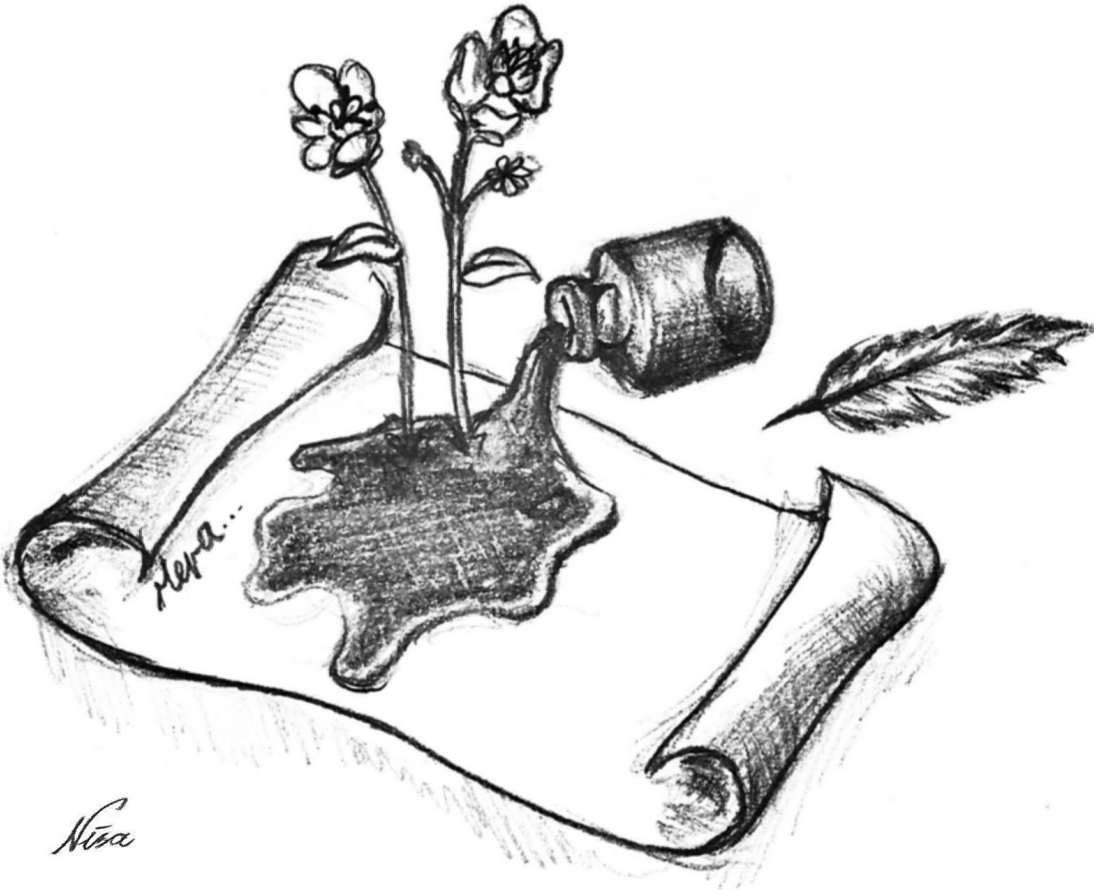

Nisa

SENİ SEVERKEN

İnsanlar yağmurlar biriktirmiş sevince içinde
Sevdam akıyor kağıtların beyaz sessizliğinde
Gönlümün mevsimleri karışıyor birbirine
Derdim misin dermanım mısın anlamıyorum baktıkça gözlerine
İçimde sana çıkan yollar, kalbimde hasretinin izi
Öyle seviyorum ki
Sığdıramam satırlara yüreğimdekileri
Seni düşündükçe yeniden açıyor gönlümün çiçekleri
Varlığınla öğrendim kalbimin bilmediğim köşelerini
Yazdıklarım şiir değil sana kavuşmanın ihtimali

Nida Önder

TEKRAR YALNIZIM

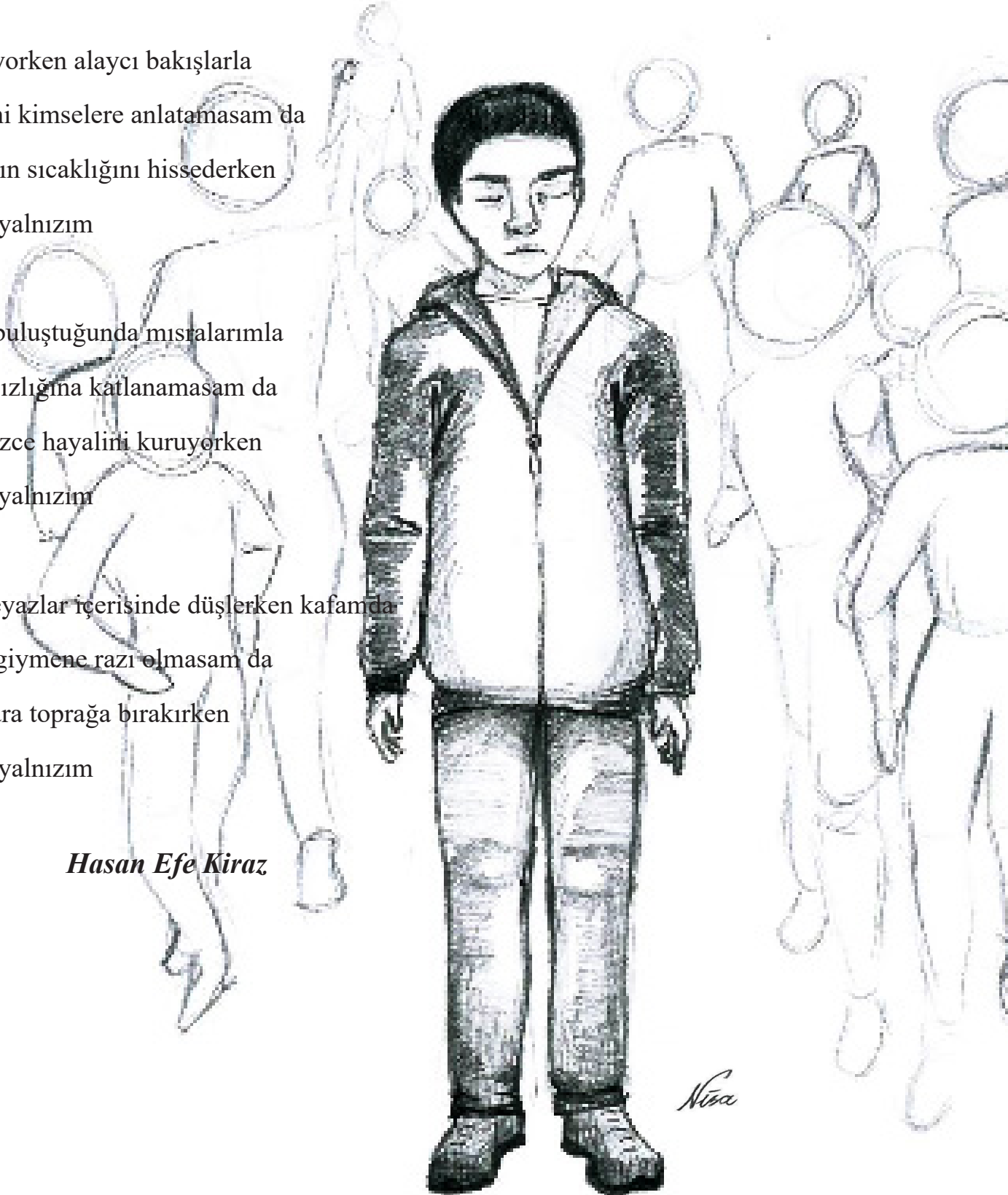
Issız bir sokağın ortasında
Tanımadığım simaların arasında
Amaçsız bir şekilde yürüyorken
Tekrar yalnızım

Savaşırken alaycı bakışlarla
Derdimi kimselere anlatamam da
Rüzgârın sıcaklığını hissederken
Tekrar yalnızım

Aşkın buluştuğunda mısralarımla
İmkânsızlığına katlanamam da
İstemsizce hayalini kuruyorken
Tekrar yalnızım

Seni beyazlar içerisinde düşlerken kafamda
Kefen giymene razı olmasam da
Seni kara toprağa bırakırken
Tekrar yalnızım

Hasan Efe Kiraz

Nisa

SANA MAHKÛM

Bir kahvenin bile kırk yıl hatırı var
Benim yaptıklarımın da var sandım
Gözlerim söylemese inanmazdım
Kelimeler yok oldu
Renkler soldu
Duygularım sanki kayboldu
Bedenim hiçliğe savruldu
Balığın denize mahkûmluğu gibi
Benim ruhum güneşe mahkûm
Aydınlığa, güneşe mahkûm
Yani sana mahkûm

Zeynep Akın

Nisa

ÇARESİZ YALNIZLIK

Burası çok karanlık, sessiz ve ıssız

Bir ben varım, bir de elimdeki kitabım

Ayaklarım geri geri gidiyor, kaçıyorum gerçeğimden

Etraf yavaşça siyaha bürünüyor, hayatım kaçıyor ellerimden

Beni gören sokak lambaları bir bir sönüyor

Sanki tüm hayatım gözlerimin önünde geçiyor

Dayanamıyorum, dışarısi çok karanlık

Kalbimin ışığı beni aydınlatıyor

Bir yandan soğuk içime işliyor usulca

Ceketim fayda etmiyor, yığılıyorum kaldırıma

Uçuyorum sanki kanatlarım beni göğe yükseltiyor

Artık acı hissetmiyorum, bembeyaz elbiseli bir kadın bana doğru geliyor

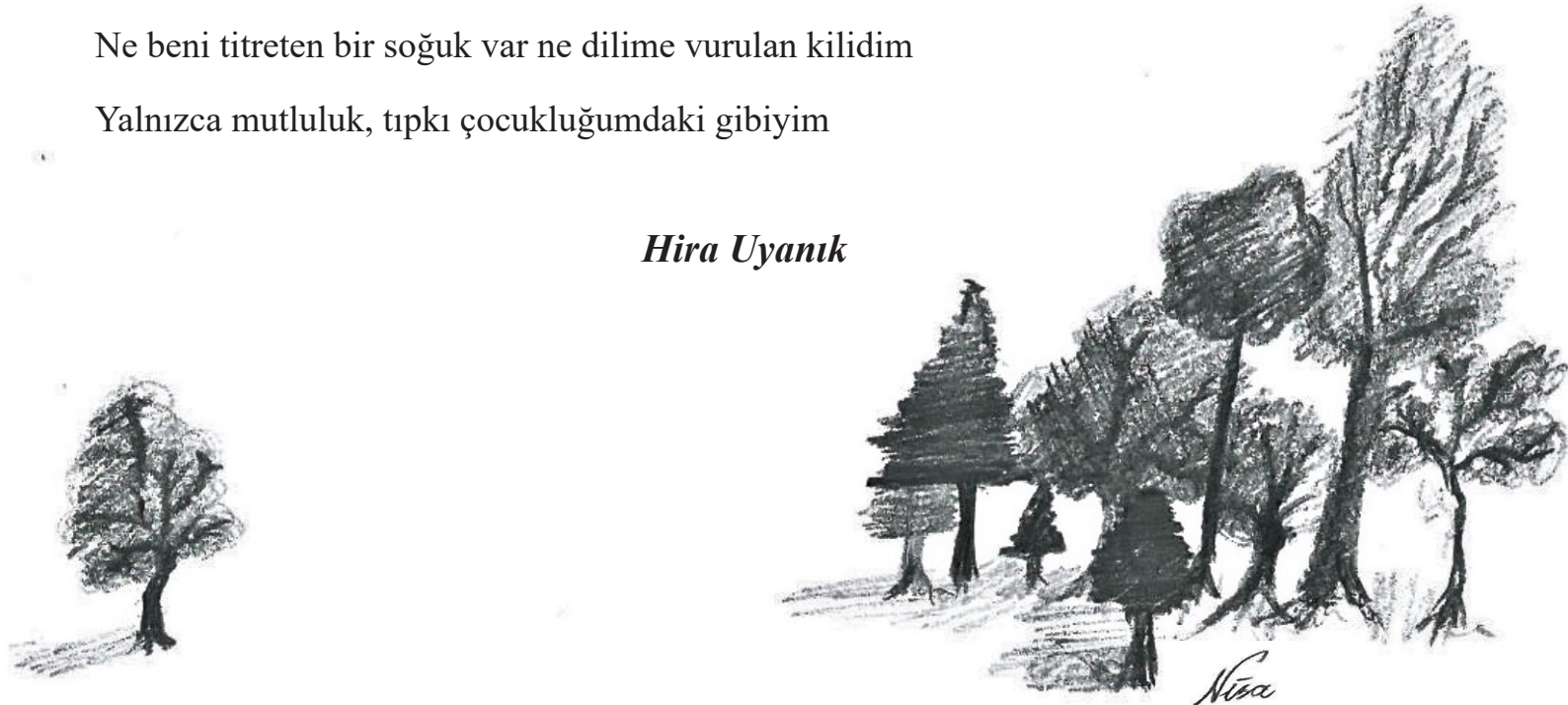
Gözlerimi açıyorum, doğduğum evin bahçesindeyim

Korkularımın hepsi geçmiş, kuş olmuşum kanatlanıyorum

Ne beni titreten bir soğuk var ne dilime vurulan kilidim

Yalnızca mutluluk, tıpkı çocukluğumdaki gibiyim

Hira Uyanık

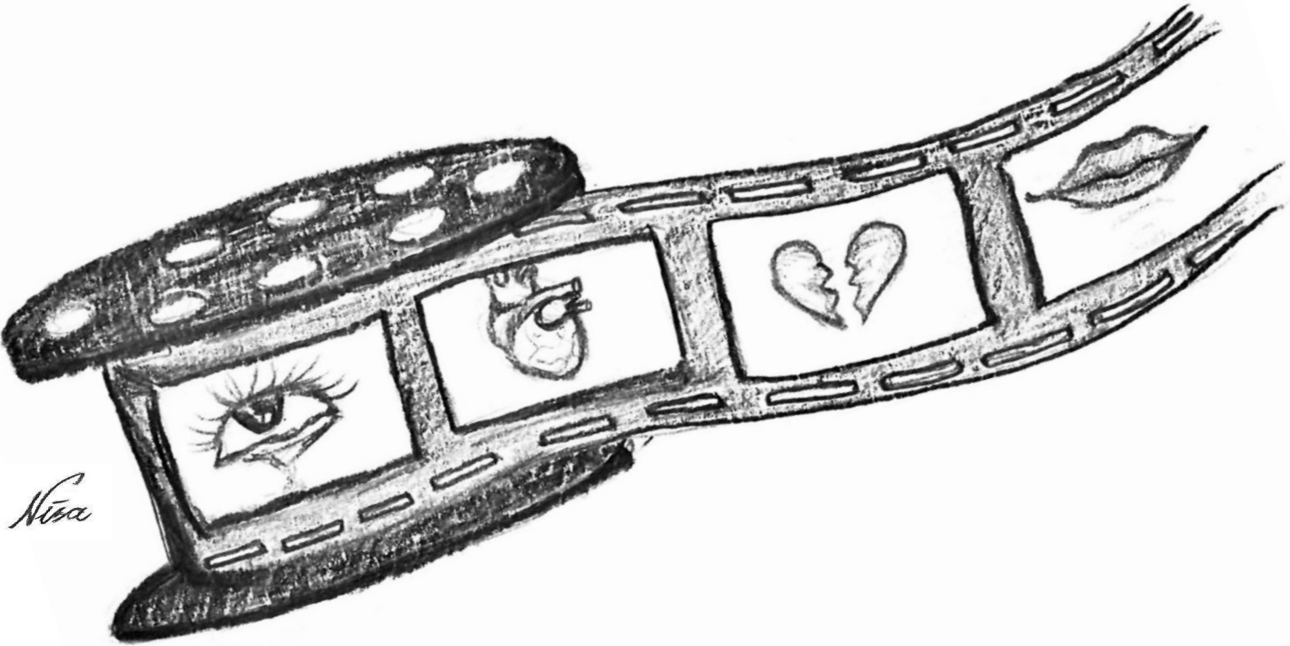
ZAMANIN İZİ

Zamanın izleri çekilir yüzümüze
Biriktirir hatıraları gönüllerimize
Geçen günler, aylar, yıllar
Her anında beni bırakır yalnız başıma

Zaman, durmadan akar geçer
Anıları alıp götürür, geri bir hüznün bırakır
Belki de zamanlar gelen acılar ve yaralar
Bizi daha güçlü daha olgun yapar

Zamanın izleri, bazen hüzünlü, bazen neşeli
Güçlü duygulara sebep olur, kalbimizi doldurur
Ama yine de zamanın bizimle yaptığı her şey
Bir anlam kazanır, bizi biz yapar, hayatımıza anlam katar

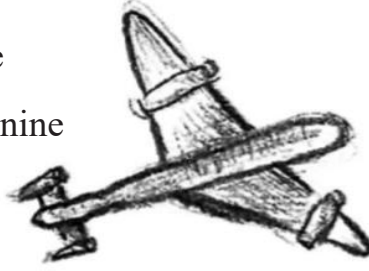
Sümeyye Balcı

SAVAŞIN GÖLGESİNDE

Bir ses duyuldu yakınlardan
Kesildi kuşların sesi aniden
Çöktü sanki tüm karanlık üzerine
O suçsuz, günahsız, masum bedenine

Başına ne geleceğini bilmeden
Kalktı yine yerinden
Aslında çok sarsılmıştı derinden
Korkuyla attığı adımlar yüzünden
Payını almış hüzünden

İleride incinecek miydi acaba geçmişinden
Aslında bunlar neydi, nasıldı ve kimin yüzünden
Korkma ey masum yürek
Allah isterse eder zalimi yerinden

Nida Öztürk

*“Bir gün ister istemez karşısında olacaksın
kaçtıklarının. Dua et o gün henüz mahşer
olmasın.”*

Cahit Zarifoğlu

AŞIYANDA BİR ÖMÜR

Ölümden hallice zaruri uyanış
Yine diriltecek umudu arayış

Sessizce bir genç, güneşle yoldaş
Bütün dertlerine ay olurdu sırdaş

Koyuldu sokaklara vaziyet ki süfli
Lakin içinin güzelliği ederdi tecelli

Bakınca bir kuş kadar azade
Yalnız olunca her kafes beyhude

Denk düştü içine ağlayan yavrucağa
Anasız kalana bir tek bu mu reva

Anadolu'da bir kaldırım başı
Bu gencin ateşli uykusu
İlacı, başında dua eden annenin kokusu

Belki bundandır iyileşemez anasız çocuklar
Ölüm ile kalım arasında müphem koşuşlar

Sokak ortası kanepede uzanmış ihtiyar
Anlaşılan onunda kafesinin çalmışlar

Bizim genç dolanır bütün İstanbul'u
Anlatır bir yere meftun oluşunu

Fatih'te bir hanıma deruni bakışları
Narin bir tebessümle göz kaçırışları

Aşk bu bir lafzî garabet
Anlatıp yaşayabilmek büyük marifet

İyice geldi kış, bir dolu çam süsü
Kimsenin derdine değil sabinin üşüyüşü

Doğunca bir kundağa sarmamışlar
Belki bundandır ısıtamaz dahası sarılışlar

İkinci vakti sıcak bir çay ocağı önü
Fokurdayan su hayallerin öncüsü

Öteden gelen plakçının sesi
Kuşlarla birleşen muhteşem dinletisi

Gencin gözlerinde hayretli parlayışlar
Sokakların şahitlik ettiği tuval gibi anlar

Güneşin dağların ardına süzülüğü
Fevkalbeşer doğanın renk cümbüşü

Aheste geliyor gecenin mavisi
Geldikçe açılıyor gerçekler perdesi

Genç, ilerliyor bir hayli kaçarcasına
Yaşam savaşında kalırcasına

Soğuk ve gecenin o sert kavuşması
Gerçek olan onlarca kibritçi kız masalı

Karanlık ve korkulu bekleyiş
Topyekûn acılarla derin serzeniş

Zülüflerine yıldızları takmış bir asuman
Ne işe yarar yıldızlar umutlar olmadan

Ellerini açıp sığınmaktı inanmak
İnanmayınca dünya biraz taş biraz toprak

Güneşin semaya yükseldiği yerde
Derin bir uyku nüfuz etti gencin bedenine

Eğer olurda açarsa gözlerini
Söylesin bu şehre bütün sözlerini

Bu şehirde yaşamak
Ölüm uykusuna yatmak gibi bir şey
Payidar kalmayı ummak gibi bir şey
Bir şairin sözlerine inanmak gibi bir şey.

Feyza Nur Demirci

UMUDUN SESİ

Gecenin bir yarısı dağıldı yuvalar
Çöktü üzerine ümmetin koca binalar
Ateş düştü kalbe, tutunamadı gözyaşlar
Nice çocuk yetim kaldı, buruk hissiyatlar

Tek yürek olundu koşuldu yardıma
Yardım çığlıkları sardı dünya telaşına
Yemekten, içmekten utandı insan
Ölüm kapıyı çaldı şehadete erişti onca can

Fecrin ayazında bekleyen nidâ
Ses ver , çıkaralım seni o karanlık mecradan
Yollar açılsın, uzansın sıcacık bir el
Gözlerini aç, göreceksin karşında isimsiz bir kahraman

Enkaz altında yitip giden zaman
Tevekkül et sen Rabb'ine dayan
Yusuf misali çıkacaksın o kuyudan
Sabret, Rabb'immin mucizesi gerçekleşecek her an

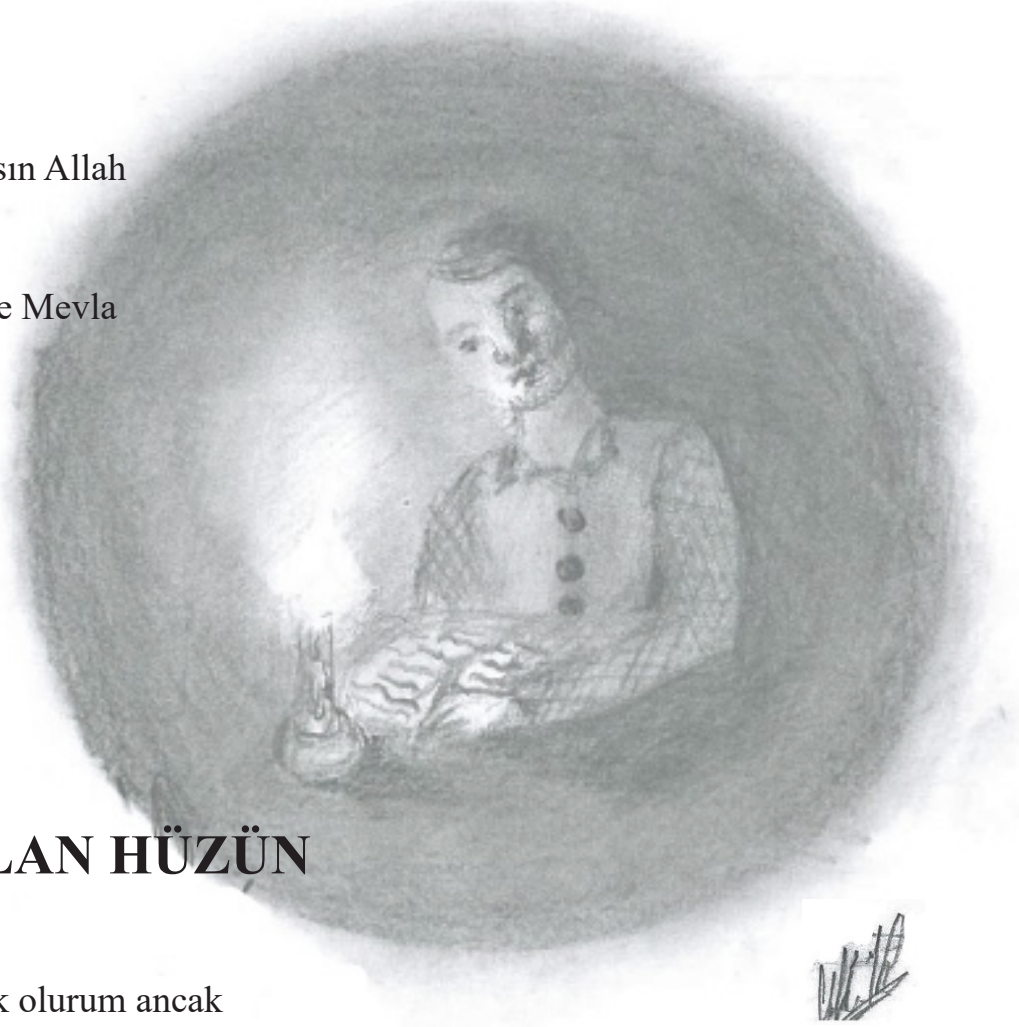
Bir inşirah ferahlığı sarsın bedenini
Hissetmeyesin kanayan onca kederini
Umuda sarıl bırakma elimi
Nasipte varsa göreceksin sevdiklerini

Nisa

Bir can uğruna kendini siper eden aslan
Yeise kapılma sakın, teyakkuzdasın her an
Gözyaşların yoldaşın olsun
Feda olsun sana bu vatan

Ümitle evladını bekleyen ana
Feryatlarını duymaz mı sanırsın Allah
Her şerde vardır bir hayır
Kimsesizlerin kimsesidir yüce Mevla

Habibe Hacer Korkmaz

İHTİYAÇ DUYULAN HÜZÜN

Ben kalemim kırıldığında yok olurum ancak
Ve kâğıdım ıslandığında çekerim ıstırap
Ellerim beynimi dinlemediği ve beynim dinlenmediği sürece varım
Gözlerim hüznünü boşalttığında dönüşür kelimeler mısralara
Kalbimin bekçileri zihnimin kapılarını açtırmasa
Sonsuza kadar duygularım, kâğıt, kalem ve ben kalsak
Kelimeleri beyaz sonsuzluğa özgürce bıraksak

Zeynep Nur Alural

SESSİZLİĞİN SESİ

Solmuş renkler
Sararmış benizler
İfadesiz yüzler
Gözler de yalan söyler

Kararmış çaresiz sokak
Gökte kaybolmuş ay
Ve bir akşam serinliğinde
Bana vuran hırçın dalgalar

Kaybolan sözler
Sahte gülüşler
Ardında kalan yalnız
Bir çift ağlayan gözler

Duraksız çılgınlıklar
Gürültülü haykırıışlar
Sessizliğin boğuk sesi
Beni durmadan kovalar

Ecrin Alkuşak

*“İçimizde şeytan yok... İçimizde âcizlik var, tembellik var.
İradesizlik, bilgisizlik ve bunların hepsinden daha korkunç bir
şey; hakikatleri görmekten kaçma eğilimi var.”*

Sabahattin Ali

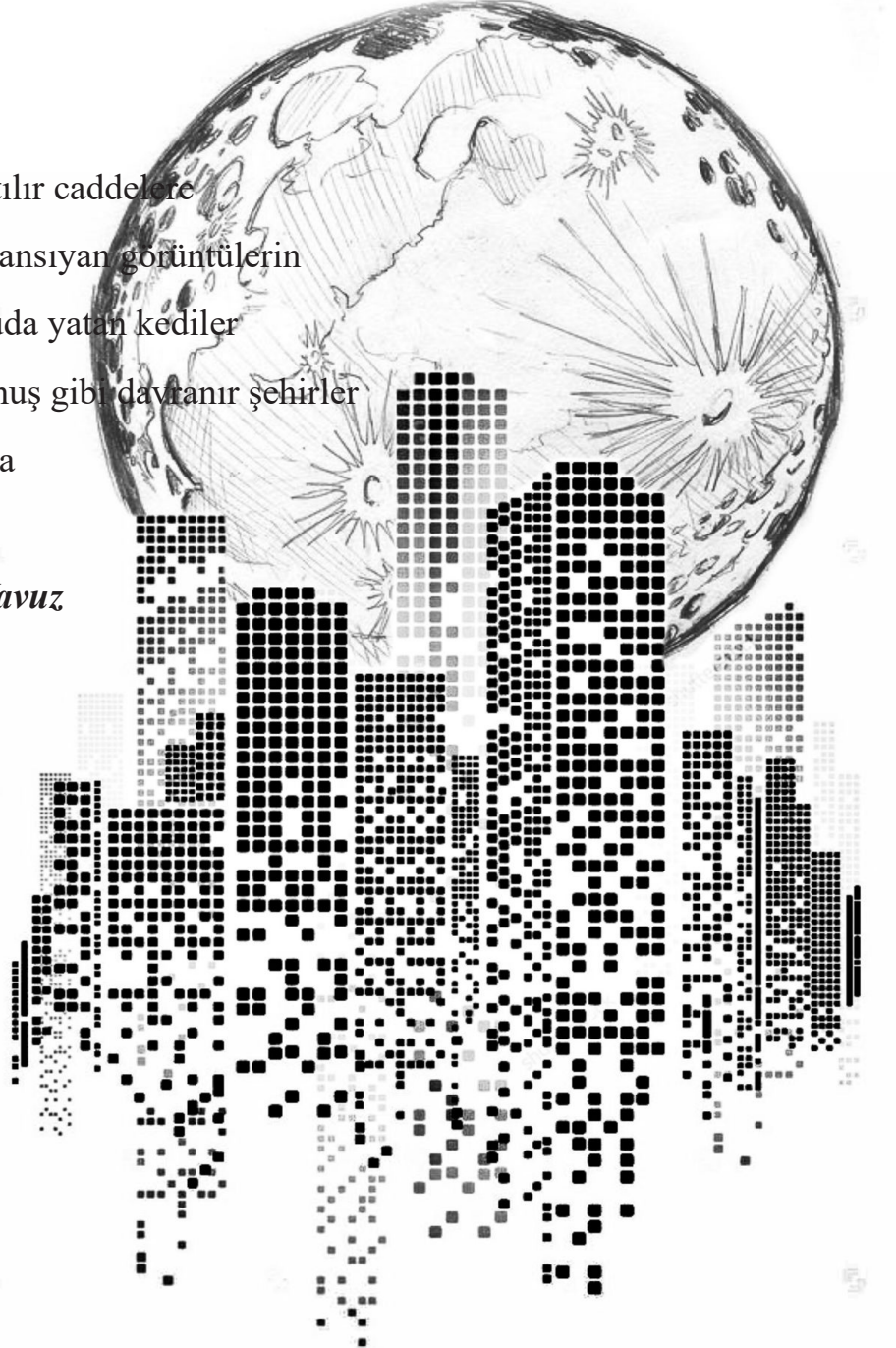
GECELER

Çöken geceyle beraber
El ayak çekildi yollardan
Bakarım gidenlerin arkasından
Yine benim geceyle baş başa kalan

Her zamanki gibi kaldım kendimle
Kalbimde tuttuğlarım çıktı gün yüzüne
Düşündüğümden zor bu şekilde yaşamak
Kendimi yalanlarla uyutmak

Şehirlerin hüznü yanları
Sokak lambalarının ışıklarıyla yansıtılır caddelere
Milyonlarca başka karakteri vardır yansıyan görüntülerin
Fakat tek seyircisi vardır karton kutuda yatan kediler
Güneşin doğmasıyla hüznü hiç yokmuş gibi davranır şehirler
Çünkü hapsetmişti hüznü sarı ışıklara

Süeda Yavuz

KURGU

Kafamdaki kurgu

İstenenin senaryosu

İçimdeki ümitvari tek olgu

Kurgu,

İstenmeyen için duyulan korku

Kurgu ,

Gerçek değil ki o, algı oyunu

Kurgu,

Mantıklı değil

Ama bu da benim umrumda değil

Kurma artık desem de

Kurgu ille de kurgu

Yanlış anlaşılmasın

Akliselim ile düşünmek değil bu

Kurgu,

Saçma ve sapan

Sapandan gelen bir taş

Ve kırılan bir kalp

Saçma çok saçma

Kırık kalpten dağılan saçma

Saçma ve sapan

Hizasından çokça sapan

Rayında olmayan

Bir hastalık boyutu

İlerisi “ben” sorunu

“Ben” çok güzel bir yurttu

Kaybolunmaya deęiyordu

Ama yolunu saptırıp seni buraya getiren “kurgu”

Gittikçe uzaklaştırmasını da biliyordu

“Ben”in ilerisi “biri” sorunu

Arayış içindeki o soru
“Neden”
(hep bir boşluktu)
Neden, evet, asıl soru
Belkiler, keşkeler ve ah edişler
Taşlara katık oluyordu da
İçimdeki dağ büyüyor
Nefes almama izin vermiyordu
İsyan etmek kötü bir huydu
Sükûtun sebebi buydu
Neden diye sormak olmuyor, yakışmıyordu.
Bir de ...
Çok kez sordum ama
İlk kez yazıyorum
Neden beni sevmiyordu
Özür dilerim bu zamana kadarı için
Kızmayın olur mu
Zaten anladım
Olmuyor, yakışmıyordu
Bundandır ki artık sorum yoktu
Sorunlarım vardı
“Benim sorunlarım”

Yüstra Düzenli

ANNEME MEKTUP

*Ben bu gurbet ile düştüm düřeli
Her gün biraz daha süzölmekteyim
Her gece, içinde mermer döřeli
Bir soğuk yatakta büzölmekteyim
Böylece bir lâhza kaldığım zaman
Geceyi koynuma aldığım zaman
Gözlerim kapanıp daldığım zaman
Yeniden yollara düzölmekteyim
Son günüm yaklařtı görünesiye
Kalmadı bir adım yol ileriye
Yüzünü görmeden ölürsem diye
Üzölmekteyim ben, üzölmekteyim*

Necip Fazıl Kısakürek

Dergi Kurulu

Zehra Şimşek

Berra Ay

Sare Betül Turan

Zeynep Asya Çelik

Nimet Ahsen Kocaman

Nisa Nur Altın

Danışman Öğretmen: Veli İmer